

טמאת הידים

תקנו חכמים ליטול ידים לפני אכילת לחם, ושני טעמים נאמרו לתקנה:
משמעות ראשון: מושם סרך תרומה. כלומר, כדי שהכהנים יתרגלו ליטול את ידיהם לפני
 אכילת התרומה, תקנו חכמים שבל ישראל יטלו את ידיהם לפני הסעודה, ועל ידי כך
 מנוגג הנטילה ישתרש בקרב כל ישראל, ומהכהנים יתחזקו ליטול ידים לפני אכילת תרומה.

ואף שכיוום בית המקדש חרב,
 וכבר הרבה דורות הכהנים לא
 אוכלים תרומה מפני הסטאה,
 תקנת הנטילה לא בטלה,
 מפני שאנו מקיימים שבמהרה
 יבנה בית המקדש וعلינו
 להיות מוכנים ונගילים במנוגני
 הסטה.

פעוט השני: מפני שהילדים שלנו נוגעתו לפעים במקומות שיש בהם זעה או במקומות מטפניים, ולא ראוי לאכול במקומות מזוהמות. כדי לשמר על הטהרה ומקשה של האכילה, תקנו חכמים נטילת ידים לפני השעודה. ואפילו מי שקיים נקיות, כגון שעיה רחצתו במים וסבון, צריך לטול את ידיו לפני אכילת הלחם, כדי לטרר ולקדש אותו לקרהת השעודה.

מי צריך לטול?

חזקא מי שאוכל מן הלחם צריך לטול ידים, ואפילו אם לא הגיעו בלחם אלא יאכל אותו בסכין ומזלג או שאדם אחר יאכל אותו, بكل זה את חיביו אותו חכמים לטול ידים. אבל אנשים שאינם מתבונן לאוכל

בעצמו, אפילו אם הגיע בלחם כדי להאכיל אנשים אחר – אינם צריך לטול ידים. כי תקנת הגטילה נועצה לטהר ולקדש את האנשים לקרהת האכילה, ולכן רק מי שעומד לאכול בעצמו צריך לטול את ידיו.

מקום הנטילה

אריך ליטול את כל כף היד, מקצתות האצבעות ועד לפיקום שפוף היד מתחברת בו לזרוע.

אמר רב חסידא על עצמו, שהיה נהוג ליטול נזיו בשפוע מים ובזכות זה זכה לעשירות.

פנini, אתה יכול להזכיר
ולשפוך לי על הידיים?

לא צירע להגיזים, הכונה היא
שלא לקמצ, אלא יטול בשפוע של
מים את כל היד

לפייכם, ראוי להזר לשפוך מים בשפוע
על כל כף היד, ולא לקמצ ולטול
את האצבעות בלבד.
אמנם בשעת פרתק,
כאשר יש רק קצת מים,
או כאשר יש פצעים בכף היד,
אפשר לסמך על הדעה
הפקלה ולטול את האצבעות
ב בלבד בברכה.

רבי עקיבא מוסר נפשו על דברי חכמים

העדין רבי עקיבא להשתמש באוותם המים לניטלה ולא לשתייה.
ונאף שמאך חדין, במצב של אונס בזה היה פטור מנטילת נזדים, העדין רבי עקיבא להחמיר על עצמו ולסתן במעט את נפשו בזמא, ובלבך שיקים את דברי חכמים שתקנו לטול נזדים לפני השעודה. על ידי מסירות נפשו למץ רבי עקיבא את כלנו עד כמה חשוב לזכך בקיום דבריהם של חכמים.

דבר שטבולו במיטה

האוכל למלען עגבנים או תפוחים שנשאלה עליהם רטיבות אחריו ששתפו אותם – ישנו ספק אם צריך לטול ידים לפני אכילתם, ולכתחלה צריך לטול ידים בלי ברכה.

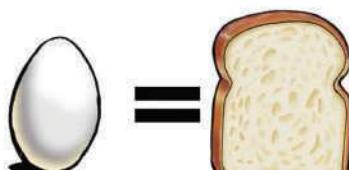
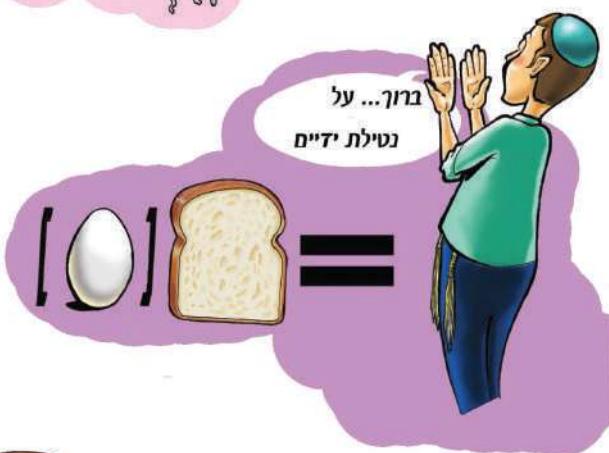
אמנם למעשה, רוב האנשים נוהגים שלא לטול ידים לפני אכילת מאכלים שיש עליהם רטיבות. ויש להם על מה לסמוך, כיון שיסוד נטילת ידים מדברי חכמים, וכן בכל ספק שבדברי חכמים, אך גם בדיון זה, המקלה בדרכי המקל.

שיעור האכילה

לחילך, גם מי שמתכוון לאכול שעור קטן של לחם צריך לטול ידים,

אבל את הברכה יברך ורק מי שמתכוון לאכול לחם קשעור ביצה.

וכל אכם מכיר את גזלה של היביצה, ואם להערכתו יש בלחים שהוא מתכוון לאכול כמו נפח של ביצה – יברך על הנטילה.